

AUTOREFERAT

PRZEDSTAWIAJĄCY OPIS DOROBKU I OSIĄGNIĘĆ
NAUKOWYCH HABILITANTA

dr Bartłomiej Biga

Kraków, listopad 2023

Spis treści

1. IMIĘ I NAZWISKO	2
2. POSIADANE DYPLOMY I STOPNIE NAUKOWE	2
3. INFORMACJA O DOTYCHCZASOWYM ZATRUDNIENIU W JEDNOSTKACH NAUKOWYCH	2
4. OMÓWIENIE OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH	3
4.1. OMÓWIENIE CELU NAUKOWEGO PRACY I OSIĄGNIĘTYCH WYNIKÓW	3
4.1.1. CEL NAUKOWY PRACY, ZAŁOŻENIA TEORETYCZNO-METODOLOGICZNE	3
4.1.2. OSIĄGNIĘTE WYNIKI WRAZ Z OMÓWIENIEM ICH EWENTUALNEGO WYKORZYSTANIA	8
4.2. WKŁAD W ROZWÓJ DYSCYPLINY EKONOMIA I FINANSE	12
4.3. PRZEGLĄD ZAGADNIEŃ ZWIĄZANYCH Z WŁASNOŚCIĄ W MOJEJ AKTYWNOŚCI BADAWCZEJ	13
4.4. BIBLIOGRAFIA OPISU OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH	18
5. INFORMACJE O AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ	19
5.1. ZBIORCZA INFORMACJA O PUBLIKACJACH	19
5.2. AKTYWNOŚĆ PRZED UZYSKANIEM STOPNIA DOKTORA	19
5.3. AKTYWNOŚĆ PO UZYSKANIU STOPNIA DOKTORA	20
5.3.1. ZAGRANICZNA AKTYWNOŚĆ NAUKOWA	20
5.3.2. AKTYWNOŚĆ KRAJOWA	22
6. INFORMACJE O OSIĄGNIĘCIACH DYDAKTYCZNYCH, ORGANIZACYJNYCH ORAZ POPULARYZUJĄCYCH NAUKĘ	25
6.1. OSIĄGNIĘCIA DYDAKTYCZNE	25
6.2. OSIĄGNIĘCIA ORGANIZACYJNE	26
6.3. POPULARYZACJA NAUKI I SZTUKI	28
7. INNE INFORMACJE	28
8. ZAŁĄCZNIKI	30
8.1. ZAŁĄCZNIK 1 - POTWIERDZENIE PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI NAUKOWEJ NA GRAND VALLEY STATE UNIVERSITY	30

1. Imię i nazwisko

Bartłomiej Andrzej Biga

2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe

2004-2009 jednolite stacjonarne studia magisterskie, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, magister administracji, tytuł pracy magisterskiej: „Uznaniowe decyzje podatkowe”, promotor: dr Jerzy Serwacki

2006-2011 jednolite stacjonarne studia magisterskie, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, magister prawa, tytuł pracy magisterskiej: „Interpretacje prawa podatkowego w sprawach indywidualnych jako swoista forma działania administracji”, promotor: prof. dr hab. Adam Nita

2009-2013 stacjonarne studia doktoranckie, Wydział Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, 2014 – doktor nauk ekonomicznych, tytuł rozprawy doktorskiej: „Ekonomiczna i społeczna analiza prawa ochrony wynalazków”, promotor: prof. dr hab. Jerzy Hausner, recenzenci: prof. dr hab. Tadeusz Markowski, prof. dr hab. Jerzy Wilkin

ponadto

2012-2014 aplikacja adwokacka, Krakowska Izba Adwokacka

2015 egzamin adwokacki i wpis na listę adwokatów

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

10.2014 – nadal adiunkt w Katedrze Gospodarki i Administracji Publicznej (później przemianowanej na Katedrę Administracji Publicznej, aktualna nazwa: Katedra Polityk Publicznych)

4. Omówienie osiągnięć naukowych

Tytuł głównego osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 219. ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 ze zm.): „**Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna**”.

monografia:

B. Biga - „Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna”

ISBN 978-83-67450-34-8

doi 10.7366/9788367450348

Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2023

Recenzenci wydawniczy:

Prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska

Prof. dr hab. Łukasz Hardt

4.1. Omówienie celu naukowego pracy i osiągniętych wyników¹

4.1.1. Cel naukowy pracy, założenia teoretyczno-metodologiczne

Głównym celem pracy jest opisanie zmieniającej się roli instytucji własności w gospodarce. W książce weryfikowana jest hipoteza głosząca, że „**we współczesnej gospodarce nie jest możliwe wykonywanie wszystkich uprawnień składających się na klasycznie rozumianą instytucję własności**” (hipoteza główna).

Praca wpisuje się w ekonomiczną analizę prawa, a w szerszym rozumieniu jest osadzona w ekonomii instytucjonalnej (Posner, 1993). Rozważania są zatem ukierunkowane na wyjaśnianie zjawisk gospodarczych poprzez instytucje w rozumieniu D. Northa (North, 1991) (Wojtyna, 2007: 14). Prezentowane podejście badawcze w największym stopniu koresponduje z dorobkiem naukowym O. Williamsona (1979) w kontekście ekonomicznej analizy kontraktów, E. Ostrom (Ostrom i Hess, 2007) w odniesieniu do dóbr wspólnych, R. Coase’a (1960) z jego analizami instytucji własności oraz C. Sunsteina (Sunstein i Lopes, 2000; Caplan, 2011) w zakresie łączenia ekonomicznej analizy prawa i ekonomii behawioralnej.

Podejmowana w pracy tematyka norm, wartości i roli państwa zdaniem J. Wilkina (2017) wpisuje się w trzon rozważań ekonomii instytucjonalnej. Również inni autorzy - E. Mączyńska i P. Pysz (2020) - zwracają uwagę, że skomplikowane instytucjonalne uwikłanie własności, ma

¹ W tej części autoreferatu wykorzystane są fragmenty rozdziałów „Informacje o badaniu”, „4.1 Metodologia badania” oraz „Podsumowanie wyników badania” z monografii wskazanej we wniosku jako główne osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

istotne skutki ekonomiczne, a więc analiza tego obszaru może przyczyniać się do wzbogacenia ekonomii głównego nurtu (Ząbkowicz, 2003). Coraz częściej sugeruje się też, że dorobek ekonomii instytucjonalnej należy wprost wkomponować w ekonomię głównego nurtu (Staniek, 2017: 10, Hodgson, 2007). Rozważania te wpisują się też w „ferment” obserwowany w ostatnich latach w ekonomii, który A. Wojtyna (2008) opisywał przez pryzmat „ekonomii złożoności”.

W klasyfikacji JEL (*Journal of Economic Literature*) stosowanej przez *American Economic Association* moja monografia wpisuje się przede wszystkim w kategorię K11 (*Law and Economics - Property Law*), ale także w A13 (*General Economics - Relation of Economics to Social Values*) oraz D23 (*Microeconomics - Organizational Behavior, Transaction Costs, Property Rights*).

Książka jest próbą wypełnienia luki poznawczej dotyczącej nowego sposobu funkcjonowania instytucji własności we współczesnej gospodarce. Brakuje bowiem kompleksowej analizy tej kwestii. W literaturze – m.in. Ostrom (2003), Perzanowski i Schultz (2016), Baek i Kim (2022) - podejmowane są tylko rozważania dotyczące wybranych aspektów związanych z transformacją instytucji własności. Przedmiotem zainteresowania są głównie kwestie związane z gospodarką współdzielenia, cyfryzacją, czy wzrostem znaczenia aktywów niematerialnych. Takie fragmentaryczne podejście nie pozwala jednak zidentyfikować głębokich przemian, jakie przechodzi instytucja własności w bardzo wielu aspektach swojego funkcjonowania. Moja książka podejmuje natomiast nie tylko pogłębioną analizę poszczególnych elementów składowych instytucji własności, ale zawiera też kompleksową analizę ekonomicznych i społecznych skutków współczesnych transformacji oraz rozważania o czynnikach przyspieszających i hamujących owe przemiany.

Dla osiągnięcia tak określonego celu głównego, konieczne jest zrealizowanie szeregu celów szczegółowych. Wpierw potrzebne jest zestawienie klasycznej i współczesnej formy własności (C1), aby doprecyzować zakres znaczeniowy użytego sformułowania „klasycznie rozumiana własność”. W dalszej kolejności niezbędna jest identyfikacja i analiza zarówno tych czynników, które zmieniają instytucje własności (C2), jak i tych, które przeciwdziałają tym procesom (C3). Instytucja własności podlega bowiem we współczesnej gospodarce dwojakiej, przeciwstawnej presji, a tytułowe transformacje są ich wypadkową. Ponadto, tempo i zakres przeobrażeń tytułowej instytucji zależą przede wszystkim od poziomu gotowości konsumentów do rezygnacji z korzyści płynących z nabywania rzeczy na własność, co jest przedmiotem badania powiązanego z celem czwartym (C4). Na koniec konieczne jest opisanie i scharakteryzowanie najważniejszych skutków transformacji instytucji własności (C5), bo dopiero to może pokazać całościowo, w jaki sposób nowa forma instytucji własności funkcjonuje we współczesnej gospodarce. W poniższej tabeli, poza wspomnianymi celami, wskazane są także hipotezy szczegółowe oraz podstawowe informacje dotyczące metodologii.

Tabela 1. Cele, hipotezy, metodologia.

Cele szczegółowe	Hipotezy szczegółowe	Metodologia
C1. Opis różnic między klasyczną i współczesną formą instytucji własności	H1. Własność intelektualna stała się dominującą formą własności, przez co instytucja własności (jako całość) uległa znacznemu osłabieniu	Analiza literatury ekonomicznej i prawnej ze szczególnym uwzględnieniem dorobku ekonomicznej analizy prawa oraz analiza dostępnych danych statystycznych
C2. Analiza czynników transformujących instytucję własności	H2. W wyniku cyfryzacji gospodarki transfer własności może być łatwiej zastępowany przez udzielanie prawa dostępu.	Analiza literatury ekonomicznej ze szczególnym uwzględnieniem opracowań o gospodarce cyfrowej oraz analiza dostępnych danych statystycznych
C3. Analiza czynników przeciwdziałających transformacjom instytucji własności	H3. Osłabienie instytucji własności jest spowalniane przez linię orzeczniczą Sądu Najwyższego, standardy rachunkowości oraz przez osoby afirmujące wartości konserwatywne i liberalne	Analiza literatury ekonomicznej i prawnej oraz badanie jakościowe orzeczeń Sądu Najwyższego w Polsce (z wykorzystaniem metody dogmatyczno-prawnej i hermeneutyki prawniczej)
C4. Określenie poziomu gotowości polskich konsumentów do zastąpienia własności prawem dostępu	H4. Większość osób mieszkających w Polsce jest gotowa zrezygnować z własności co najmniej dwóch z sześciu wskazanych dóbr w sytuacji, gdy zapewniony byłby dogodny dostęp na życzenie (najem)	Analiza ilościowa wyników autorskiego badania ankietowego CATI przeprowadzonego na reprezentatywnej próbie (N = 1000) dorosłych osób mieszkających w Polsce
C5. Analiza gospodarczych skutków współczesnych transformacji instytucji własności	H5. W obrocie gospodarczym maleje znaczenie transferów własności	Analiza literatury ekonomicznej ze szczególnym uwzględnieniem ekonomii behawioralnej i zagadnienia serwicyzacji oraz analiza dostępnych danych statystycznych

Źródło: B. Biga, Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna, s. 17.

Na potrzeby realizacji ww. celów przeprowadziłem zarówno badania jakościowe jak i ilościowe. W pierwszym wypadku przedmiotem zainteresowania były orzeczenia Sądu Najwyższego. Kodowanie tekstu zostało przeprowadzone w częściowo zautomatyzowanym procesie, gdzie program MAXQDA2018 wstępnie przypisywał odpowiednie kody w sąsiedztwie występujących słów kluczowych, co w następnym kroku było weryfikowane manualnie. Przeprowadzona analiza miała trzy główne cele (dla odróżnienia od celów szczegółowych całej książki tu w nazewnictwie uwzględniono numer rozdziału):

- 3.1. zidentyfikowanie, w jakim stopniu Sąd Najwyższy dostrzega różnice między własnością materialną i intelektualną;

- 3.2. poznanie argumentacji ekonomicznej w wypowiedziach Sądu Najwyższego dotyczących własności intelektualnej;
- 3.3. zidentyfikowanie wartości pozaekonomicznych, do których odnosił się Sąd Najwyższy w kontekście własności intelektualnej.

Dla realizacji celów badawczych kluczowe są jednak przede wszystkim wyniki badania (opisanego w czwartym rozdziale monografii), którego podstawą jest wspomagany komputerowo wywiad telefoniczny (CATI, *computer-assisted telephone interviewing*) przeprowadzony na reprezentatywnej grupie 1000 osób mieszkających w Polsce. Pytania dotyczyły kwestii doświadczeń z usługami dostępu na życzenie, oczekiwań wobec polityk publicznych w kontekście własności oraz indywidualnej gotowości do rezygnacji z własności wybranych dóbr. Analizę wyników przeprowadzono przy użyciu metod ilościowych. Jej celem było przede wszystkim udzielenie odpowiedzi na pytanie – co wpływa na gotowość do rezygnacji z własności określonych kategorii rzeczy. Pod uwagę brane były następujące kategorie: rower, samochód, narzędzia (typu wiertarka, wkrętarka, piła), ubrania na specjalne okazje (np., eleganckie suknie, garnitury), droższe zabawki (np., zestawy klocków, elektryczne samochodziki) oraz sprzęt sportowy i turystyczny (np. namioty, rakietki tenisowe, hantle).

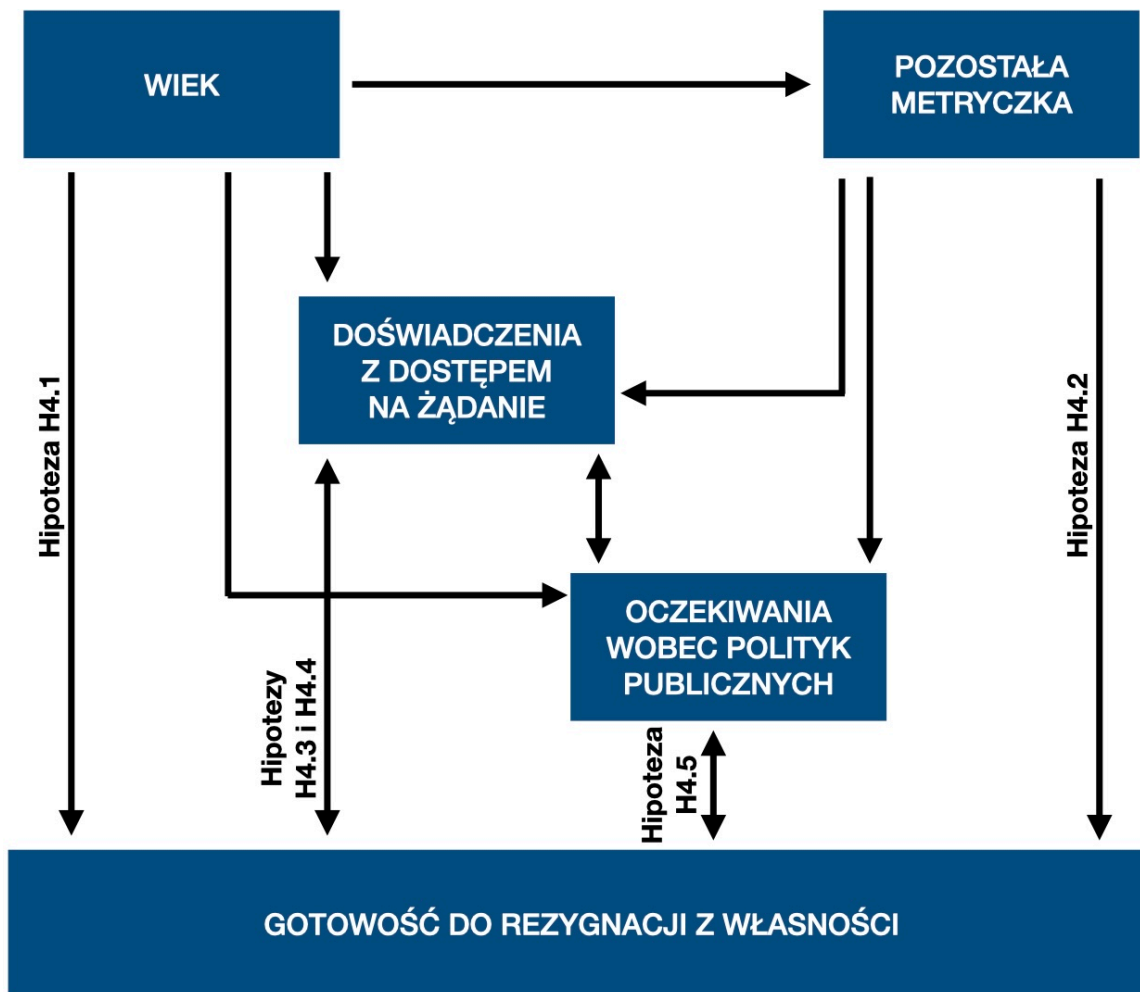
W badaniu przyjęto następujące hipotezy (dla odróżnienia od hipotez szczegółowych całej książki tu w nazewnictwie uwzględniono numer rozdziału):

- H4.1: Młodsze osoby wykazują większą gotowość do zastąpienia własności dostępem na żądanie. (Jako osoby młodsze kwalifikowani są respondenci z dwóch pierwszych grup wiekowych objętych badaniem, 18–24 i 25–34 lata).
- H4.2: Osoby z niższym dochodem wykazują większą gotowość zastąpienia własności dostępem na żądanie. (Jako osoby z niższym dochodem kwalifikowani są respondenci, którzy wskazali jedną z dwóch najniższych grup dochodowych netto – mniej niż 1000 zł lub 1000–1999 zł).
- H4.3: Osoby korzystające z subskrypcyjnego dostępu do własności intelektualnej wykazują większą gotowość do rezygnacji z własności dóbr materialnych.
- H4.4: Osoby korzystające z wypożyczeń rowerów lub samochodów wykazują większą gotowość do rezygnacji z własności.
- H4.5: Osoby częściej popierające polityki publiczne oparte na udostępnianiu rzeczy wykazują większą gotowość do rezygnacji z własności.

Na potrzeby dalszego postępowania badawczego pytania zadane respondentom zostały podzielone na pięć grup:

- 1) wiek (wyodrębniony z metryczki),
- 2) pozostałe charakterystyki społeczno-demograficzne z metryczki,
- 3) dotychczasowe doświadczenia z dostępem na życzenie,
- 4) oczekiwania wobec polityk publicznych,
- 5) gotowość do rezygnacji z własności określonych kategorii rzeczy.

Rysunek 1. Schemat analizy wyników badania.



Źródło: B. Biga, *Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna*, s. 114.

Zgodnie z przyjętym schematem badania, który zilustrowano na powyższym rysunku, zakwalifikowanie do grupy wiekowej wpływa na rozkład wyników we wszystkich pozostałych czterech grupach pytań (co zostało szerzej omówione przy weryfikowaniu hipotezy H1). Z tego powodu dalsze analizy wyglądały następująco:

- W pierwszym kroku koncentrowały się właśnie na wieku.
- W drugim kroku analizowany był wpływ innych charakterystyk z metryczki na odpowiedzi w kolejnych trzech grupach pytań.
- W trzecim kroku analizowane było powiązanie doświadczeń z dostępem na życzenie z oczekiwaniami co do polityk publicznych i z gotowością do rezygnacji z własności określonych kategorii rzeczy (z uwagi na główne pytanie badawcze i przyjęte hipotezy akcent był położony na ten drugi aspekt).
- W czwartym kroku analizowane było powiązanie oczekiwań co do polityk publicznych z indywidualną gotowością respondentów do rezygnacji z własności określonych kategorii rzeczy.

- W piątym kroku zbiorcza refleksja obejmowała grupy czynników wpływających na gotowość respondentów do rezygnacji z własności.

Przyjętą strukturę teoretyczną zilustrowaną powyżej zainspirowało myślenie „ścieżkowe”, propagowane przez metodologów takich jak Judea Pearl (Pearl, 2009), gdzie metodycznie porządkują badane relacje, dbając o zachowanie sekwencji pozwalającej uniknąć problemu endogeniczności (schemat pozwala kontrolować potencjalne współzależności między zmiennymi). Pozwala to na prowadzenie odpornych analiz z wykorzystaniem relatywnie prostych narzędzi. Jest to tym istotniejsze, że w badaniu występują różne dane, które nie zawsze spełniają wymogi bardziej złożonych metod (np. nie zawsze są to dane zerojedynkowe, występują w różnych skalach). Stosowane korelacje rang Spearmana oraz testy chi-kwadrat wystarczają natomiast do stwierdzenia istotnych dla tego badania zależności.

Powyższy schemat pokazuje też kilka dwukierunkowych zależności, gdzie *a priori* nie sposób przesądzić, który kierunek jest silniejszy. Po pierwsze, dotyczy to kwestii doświadczeń z dostępem na życzenie i ich wpływu na oczekiwania wobec polityk publicznych. Równocześnie bowiem poglądy dotyczące działań państwa mogą wpływać na to, czy respondent zdecydował się już skorzystać z jakiejś form dostępu na życzenie. Po drugie, doświadczenia mogą wpływać na poziom gotowości do rezygnacji z własności, ale równocześnie istnienie doświadczeń jest wynikiem uprzedniej gotowości respondentów do tego sposobu dostępu do dóbr. Po trzecie, oczekiwania wobec polityk publicznych mogą zarówno wynikać z poziomu indywidualnej gotowości do rezygnacji z własności, jak i kształtować ten poziom. Teoretycznie, można by się też doszukiwać zależności nie ujętych w omawianym schemacie – np. tego, że gotowość do rezygnacji z własności czy oczekiwania wobec polityk publicznych wpływają na stan cywilny, osiągnięty dochód lub miejsce zamieszkania. To jednak może być dopiero przyczynkiem do dalszych badań, gdyż kwestie te wykraczają poza postawione pytania i hipotezy badawcze tego opracowania.

4.1.2. Osiągnięte wyniki wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Przeprowadzone badania pokazały, że kluczowym przejawem współczesnych transformacji instytucji własności jest zmniejszające się znaczenie transakcji, których przedmiotem jest przeniesienie prawa własności (tj. umów sprzedaży, darowizn). W miejsce prawa rzeczowego coraz częściej wchodzi bowiem prawo zobowiązań – zwykle przedmiotem umowy jest wtedy udzielenie prawa dostępu do jakiegoś dobra. Ponadto omawiana instytucja znacznie rzadziej stanowi element budowania przewag konkurencyjnych. Pojawiło się bowiem wiele modeli biznesowych, które z powodzeniem mogą być wdrażane przez przedsiębiorstwa nie będące właścicielami kluczowych dla danej działalności dóbr. Co więcej, ponieważ własność intelektualna staje się dominującą formą własności, to wielu klasycznych uprawnień właścicielskich nie można już wykonywać. Poniższa tabela syntetycznie przedstawia argumenty przemawiające za pozytywną weryfikacją głównej hipotezy niniejszej pracy

Tabela 2. Porównanie instytucji własności w klasycznej i współczesnej formie.

Aspekt	Instytucja własności w klasycznej formie	Instytucja własności we współczesnej formie
Dobra mogące być przedmiotem własności	Wyłącznie materialne	Materialne i niematerialne
Ogólna możliwość sprawowania kontroli	Bardzo wysoka	Umiarkowana
Prawo posiadania	W pełnym zakresie	W ograniczonym zakresie
Prawo do używania	W pełnym zakresie	W pełnym zakresie
Prawo do zużycia	W pełnym zakresie	W pełnym zakresie (o ile dobro może być zużyte)
Prawo do pobierania pożytków	W pełnym zakresie	W ograniczonym zakresie
Prawo do rozporządzania	W pełnym zakresie	W pełnym zakresie
Zakres obowiązków właścicielskich	Niewielki	Znaczny
Gromadzenie własności	Z reguły w rękach silniejszego podmiotu	Często podmiot silniejszy rezygnuje z własności
Rodzaje transakcji	Z reguły umowa sprzedaży (albo dziedziczenie bądź darowizna)	Zastępowanie definitywnego transferu umową zobowiązaniową (udzielanie prawa dostępu)
Podstawa generowania korzyści	Ekskluzywność (wyłączość) i ścisła kontrola nad dobrem	Zasięg budowany w oparciu o niskie koszty krańcowe
Pozycja konsumenta	Silniejsza (przejmuje własność)	Słabsza (dobro jest mu tylko udostępniane)
Zgodność z postulatami zrównoważonego rozwoju	Niska (słabe mechanizmy koordynacji)	Silna (uwzględnianie kontekstu społecznego)

Źródło: B. Biga, *Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna*, s. 202.

Trzeba podkreślić, że istotne znaczenie ma też coraz silniejsze akcentowanie zobowiązaniowej strony instytucji własności. W efekcie obserwujemy, że silniejsi uczestnicy życia gospodarczego (duże przedsiębiorstwa, zamożni konsumenci) coraz częściej nie dążą do obejmowania własności kluczowych dóbr. Dobitnie ilustrują to podane w książce przykłady m.in. Airbnb, które nie przejmuje nieruchomości, Ubera, który nie dąży do własności pojazdów, czy konsumentów wybierających dostęp na życzenie nawet wtedy, gdy stać ich na zakup danego dobra. Bilans kosztów i korzyści wynikających z bycia właścicielem nie jest już bowiem tak korzystny jak wcześniej.

Trzeba jednak wyraźnie zaznaczyć, że opisywane osłabienie instytucji własności nie oznacza, że stała się ona bezużyteczna z gospodarczego punktu widzenia. Tytułowe transformacje nie osiągnęły bowiem dotąd takich rozmiarów, żeby całkowicie zablokować możliwość budowania przewag konkurencyjnych na podstawie typowego korzystania z własności. Co więcej, w kontekście opisanych czynników przeciwdziałających transformacjom instytucji własności, trudno spodziewać się, żeby taki całkowity jej rozkład mógł nastąpić w dającej się przewidzieć przeszłości.

Pierwsza hipoteza szczegółowa: „Własność intelektualna stała się dominującą formą własności, przez co instytucja własności (jako całość) uległa znacznemu osłabieniu”, została zweryfikowana pozytywnie. Przytoczone dane pokazały bowiem, że aktywa niematerialne odpowiadają dziś za 90% całkowitej wartości spółek z indeksu S&P500. Ponadto, biorąc pod uwagę zarówno argumenty o charakterze teoretycznym, jak i praktycznym, należy przyjąć, że własność intelektualna, choć wykazuje zupełnie inne cechy niż własność dóbr materialnych, w rzeczywistości wymaga traktowania jej jako części szerszej kategorii jaką jest instytucja własności. Co więcej, własność dóbr materialnych w dużym stopniu upodabnia się do własności intelektualnej (a nie odwrotnie), więc także w tym kontekście coraz trudniej wykonywać komplet uprawnień właścicielskich.

Druga hipoteza: „W wyniku cyfryzacji gospodarki transfer własności może być łatwiej zastępowany przez udzielanie prawa dostępu” w świetle przeprowadzonych analiz także została zweryfikowana pozytywnie. Pierwszą powszechną zmianą w tym obszarze była cyfrowa dystrybucja treści, gdzie pod pozorem standardowej umowy sprzedaży kupujący w istocie nabywali bardzo wąskie licencje, które dawały im tylko mocno ograniczone prawo dostępu do filmu, muzyki czy e-booka. Cyfryzacja gospodarki ułatwiła jednak też efektywne korzystanie z zasobów przez wielu użytkowników. Doprowadziło to do bardzo dynamicznej popularyzacji gospodarki współdzielenia, która przed erą cyfrową miała jedynie mało znaczący, lokalny charakter. W efekcie, w wielu obszarach, gdzie wcześniej dominował transfer własności, dziś coraz częściej przedmiotem umowy jest prawo dostępu.

Kolejna hipoteza brzmiała – „Osłabienie instytucji własności jest spowalniane przez linię orzeczniczą Sądu Najwyższego, standardy rachunkowości oraz przez osoby afirmujące wartości konserwatywne i liberalne”. Kluczowe dla jej weryfikacji było badanie jakościowe orzeczeń polskiego Sądu Najwyższego, które potwierdziło wyraźnie widoczne w myśleniu prawniczym postrzeganie własności jako instytucji niezmiennie silnej, w zasadzie nie wiążącej się z większymi powinnościami właścicielskimi. Również obowiązujące standardy rachunkowości przez przywiązanie do wymogu kontrolowania zasobów i niedostatki narzędziowe w zakresie wyceny zasobów niematerialnych sprawiają, że transformacja własności napotyka na silny opór. Poza tymi dwiema, niewątpliwie kluczowymi, profesjami przeciwdziałanie przemianom instytucji własności wynika także z postaw konserwatywnych i liberalnych. W pierwszym przypadku źródłem niepokoju jest sam fakt podważania wielowiekowej instytucji. W drugim natomiast akcentuje się zagrożenia wolności jednostki, której pozycję może bardzo osłabić

pozbawianie prawa kontrolowania własności kluczowych dóbr. Ergo, omawiana hipoteza także została zweryfikowana pozytywnie.

Czwarta hipoteza brzmiała „Większość osób mieszkających w Polsce jest gotowa zrezygnować z własności co najmniej dwóch z sześciu wskazanych dóbr w sytuacji, gdy zapewniony byłby dogodny dostęp na życzenie (najem)”. W sumie 702 respondentów (na 1000 badanych) udzieliło odpowiedzi pozytywnej na dwa lub więcej pytań. Zatem hipoteza H4 została zweryfikowana pozytywnie. W tej części postawiono też pytanie - co wpływa na gotowość do rezygnacji z własności rzeczy z określonych kategorii? Wyniki pokazują, że w największym stopniu jest to wiek. Młodszy respondenci znacznie częściej deklarują taką gotowość. Ponadto osoby oczekujące aktywności państwa w zakresie polityk publicznych opartych zarówno na udostępnianiu, jak i wspierających obejmowanie na własność rzeczy z różnych kategorii, także wykazują mniejsze przywiązanie do własności. Co ciekawe, zasadniczo dotychczasowe doświadczenia respondentów z zastępowaniem kupowanie na własność dostępem na życzenie nie wiążą się ze statystycznie istotną różnicą w poziomie gotowości do rezygnacji z własności. Wyjątkiem jest kwestia korzystania z wypożyczalni rowerów, gdzie w odniesieniu do kilku kategorii rzeczy zaobserwowano takie przełożenie. Ponadto inne niż wiek charakterystyki z metryczki nie zmieniają natomiast istotnie rozkładu odpowiedzi na pytania o gotowość do rezygnacji z własności. Zwłaszcza negatywnie zweryfikowane zostało powszechne w debacie publicznej przekonanie, jakoby większa gotowość do rezygnacji z własności wiązała się z gorszą sytuacją ekonomiczną respondenta.

Piąta hipoteza szczegółowa: „W obrocie gospodarczym maleje znaczenie transferów własności” była analizowana na podstawie dostępnych danych statystycznych oraz literatury i została zweryfikowana pozytywnie. Wniosek ten został wyprowadzony przede wszystkim z upowszechnienia zjawiska serwicyzacji, czyli zastępowania sprzedaży dóbr świadczeniem odpowiadających im usług. W skali globalnej za pozytywną weryfikacją piątej hipotezy pośrednio przemawia fakt, że handel usługami rośnie wyraźnie szybciej od handlu dobrami (w latach 2005–2017 średnio różnica ta wynosiła 5,4% rocznie) (WTO, 2019: 6).

Podsumowując, realizacja celu głównego i celów szczegółowych pozwala stwierdzić, że instytucja własności we współczesnej gospodarce ulega znacznemu osłabieniu – maleją korzyści netto z bycia właścicielem (osłabieniu uprawnień właścicielskich towarzyszy rozbudowa strony zobowiązaniowej). Naturalną konsekwencją tego faktu jest więc to, że instytucja własności ma coraz mniejsze znaczenie w gospodarce. Sama w sobie nie pozwala już chociażby tak skutecznie jak wcześniej budować przewag konkurencyjnych. Ponadto, własność dóbr materialnych coraz bardziej upodabnia się do własności intelektualnej. W efekcie, współczesna forma instytucji własności w coraz mniejszym stopniu przejawia cechy prawa rzeczowego, upodabniając się tym samym do prawa zobowiązań. Oznacza to konieczność uwzględniania w działalności gospodarczej faktu, że własność nie daje już tak silnej kontroli nad zasobami i coraz rzadziej pozwala zachować wyłączność na korzystanie z nich. Natomiast fakt, że konsumenci wykazują relatywnie wysoką gotowość do przechodzenia na dostęp na życzenie (tj. do rezygnacji z własności niektórych kategorii rzeczy), pozwala bardziej efektywnie

korzystać z zasobów. Stwarza to też przestrzeń do dalszej popularyzacji zjawiska serwicyzacji, również w obszarach, w których do niedawna dominowały transakcje oparte na transferze własności.

Zasadniczo można obserwować dwa przeciwstawne rodzaje reakcji na współczesne transformacje instytucji własności. Z jednej strony, jest to przechodzenie przedsiębiorstw na świadczenie usług zastępujących przenoszenie własności (co jest wykorzystywaniem szans stwarzanych przez opisywane w tej książce przemiany). Z drugiej, występują natomiast próby zachowania klasycznych mechanizmów związanych z instytucją własności w odniesieniu do możliwie dużej części kluczowych zasobów przedsiębiorstwa (a zatem przeciwdziałanie współczesnym transformacjom instytucji własności), co dokonuje się np. przez opieranie zarządzania zasobami niematerialnymi na jak najsilniejszych formach ochrony (głównie na znakach towarowych i patentach), przez wprowadzanie rozwiązań typu NFT czy przez szeroko rozumiany lobbing za przywróceniem możliwie najmocniejszego rozumienia instytucji własności.

Są to istotne zmiany instytucjonalne o znacznie bardziej zarysowanym charakterze ewolucyjnym niż projekcyjnym. Nie są one bowiem skutkiem racjonalnie, intencjonalnie ani celowo działających jednostek oraz ich strategicznych kalkulacji i interesów. Są raczej konsekwencją wielkich przemian gospodarczych (głównie cyfryzacji). Naturalnie, opisywane tu transformacje są później wzmacniane lub hamowane przez decyzje kluczowych aktorów, którzy muszą adaptować się do tej nowej rzeczywistości. Zatem jest to przykład zamiany instytucjonalnej o charakterze ewolucyjnym. Opisane w książce transformacje są zarówno głębokie (istotnie zmieniają poszczególne elementy konstrukcyjne instytucji), jak i szerokie (dotyczą bardzo wielu mechanizmów i obszarów aktywności gospodarczej). Zasadniczo prowadzą niewątpliwie do osłabienia instytucji własności. Naturalnie, nie oznacza to, że własność stała się mało ważna z ekonomicznego punktu widzenia. Wciąż może bowiem być źródłem przewagi konkurencyjnej – nawet jeśli coraz częściej modele biznesowe nie opierają się na jej transferze.

4.2. Wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse

W moim przekonaniu, prowadzone przeze mnie badania przyczyniają się do rozwoju dyscypliny ekonomia i finanse, ponieważ:

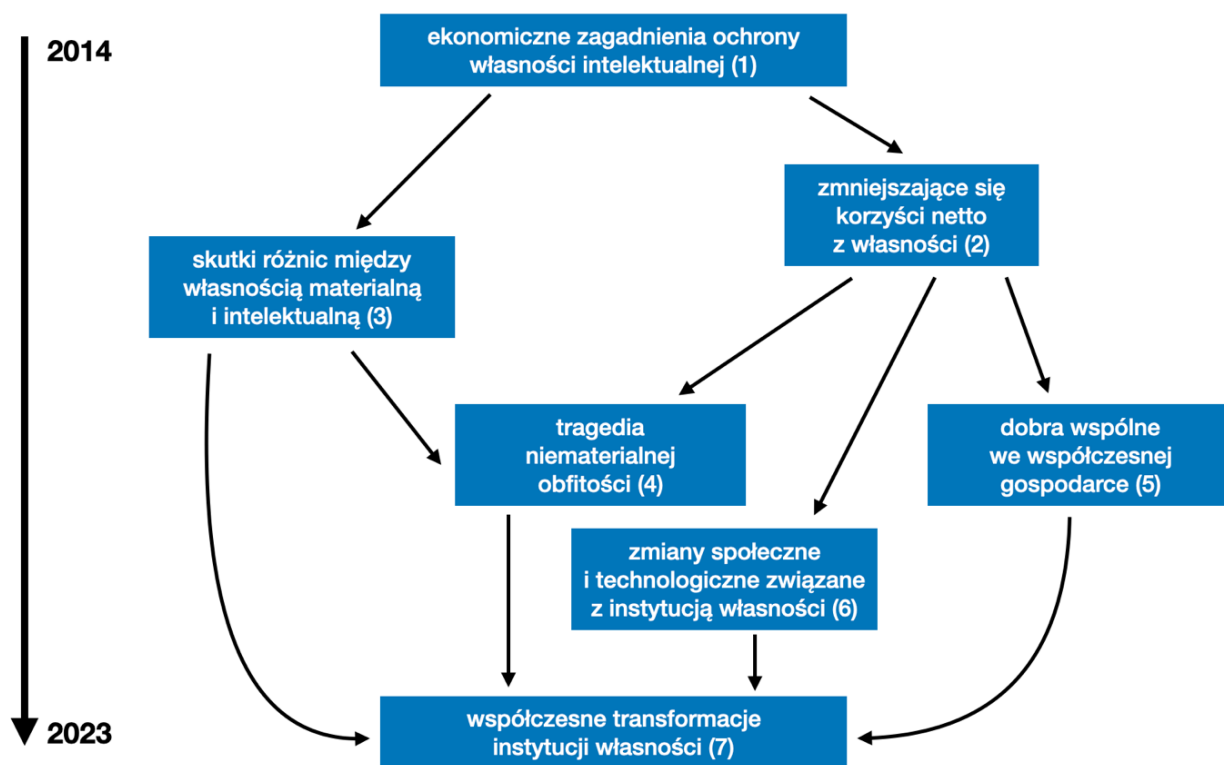
- Są kompleksową analizą przemian, którym podlega własność (jedna z najbardziej fundamentalnych dla życia ekonomicznego i społecznego instytucji) oraz pozwalają zidentyfikować szereg aspektów pozaekonomicznych istotnie oddziałujących na gospodarowanie.
- Wzbogacają ekonomię instytucjonalną o pogłębione rozważania dotyczące relacji między klasycznie rozumianą własnością i własnością intelektualną – przede wszystkim w zakresie ekonomicznych skutków dokonującego się ekstrapolowania cech własności intelektualnej na całą instytucję własności.

- Wprowadzają do dyskursu analizę ekonomicznych skutków wzmocnienia zobowiązaniowej strony instytucji własności, która w połączeniu z coraz bardziej utrudnionym wykonywaniem niektórych uprawnień właścicielskich, prowadzi do tego, że własność w niektórych relacjach biznesowych nie jest traktowana jak potencjalne źródło korzyści, ale jako obciążenie, które warto przerzucić na słabszego kontrahenta. Opisują więc zmiany społeczne i gospodarcze, dokonujące się w wyniku tego, że „wartość netto” instytucji własności ulega znacznemu obniżeniu.
- Podejmują analizę ekonomicznych skutków zjawiska serwicyzacji – tj. zmniejszającego się udziału transakcji, w których własność jest transferowana (sprzedaż / darowizna), na rzecz transakcji w których dochodzi do zawiązania stosunku zobowiązaniowego i świadczenia usługi (przyznania uprawnienia do korzystania z jakiejś rzeczy).
- Pozwalają określić poziom gotowości polskich konsumentów do rezygnacji z własności wybranych kategorii rzeczy, gdy zapewniony byłby dogodny dostęp do ich wypożyczania (usługa dostępu na żądanie/subskrypcji). Wyniki te nie tylko stanowią wstępne określenie wielkości rynku dla takich usług, ale pokazują też jakie jest aktualne postrzeganie instytucji własności w polskim społeczeństwie.
- Podejmują analizę jakościową wątków ekonomicznych w wypowiedziach Sądu Najwyższego dotyczących własności intelektualnej, co pozwala określić w jakim stopniu orzecznictwo dostrzega swoiste mechanizmy ekonomiczne związane z własnością intelektualną, a na ile ekstrapoluje na nią mechanizmy typowe dla własności dóbr materialnych.
- W kontekście dokonujących się przemian społeczno-gospodarczych aktualizacją heurystyki opisane w ekonomii behawioralnej, w szczególności siłę efektu posiadania oraz relacje między użytecznością nabywczą i transakcyjną.
- Są analizą globalnych zjawisk transformujących instytucję własności z polskiej perspektywy. Wprowadzają więc nowy kontekst do badań prowadzonych głównie przez anglosaksocentrycznych badaczy.

4.3. Przegląd zagadnień związanych z własnością w mojej aktywności badawczej

W moim dorobku publikacyjnym najważniejsze pozycje dotyczą różnorodnych aspektów ekonomicznych związanych z instytucją własności. W początkowym etapie drogi badawczej były to głównie zagadnienia dotyczące własności intelektualnej. W kolejnych latach jednak w coraz większym stopniu skupiałem się na szeroko rozumianej instytucji własności. Poniższy schemat pokazuje kierunki rozwoju moich zainteresowań badawczych, które doprowadziły mnie do wskazywanej we wniosku habilitacyjnym jako główne osiągnięcie monografii „Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna”. Następnie pokrótce omawiam poszczególne grupy zagadnień wskazane na schemacie (1-7), wraz z wyszczególnieniem najistotniejszych powiązanych z nimi publikacji.

Rysunek 2. Schemat zagadnień związanych z własnością w mojej aktywności badawczej



Źródło: opracowanie własne.

(1) ekonomiczne zagadnienia ochrony własności intelektualnej

W okresie, w którym broniłem doktorat, skupiałem się na ekonomicznych aspektach funkcjonowania różnych rodzajów własności intelektualnej – w szczególności patentów oraz prawa autorskiego. W swoich publikacjach prezentowałem odmienną perspektywę od analizy właściwej naukom prawnym - wychodząc od realizmu prawniczego (rozdzielającego prawo w działaniu od prawa zapisanego), bazowałem głównie na dorobku ekonomii instytucjonalnej. W swoich pracach wskazywałem w jakich okolicznościach poszczególne narzędzia prawne mają najlepszy bilans kosztów i korzyści.

Wielokrotnie negowałem też zasadność domyślnego sięgania po silną ochronę prawną, tj. patentowania wszystkich możliwych rozwiązań, czy korzystania z prawa autorskiego w formule „wszystkie prawa zastrzeżone”. Wskazywałem, że w wielu wypadkach, nie tylko z perspektywy społecznej, ale także kalkulacji poszczególnych firm, czy twórców – korzystniejsze jest odejście od restrykcyjnej ochrony i budowanie modeli biznesowych opartych o relatywnie szerokie, choć warunkowe, rozpowszechnianie.

Najważniejsze publikacje z tego zakresu:

Rozprawa doktorska – „Ekonomiczna i społeczna analiza prawa ochrony wynalazków” (2014)

Biga B., (2013), Prawo autorskie w kontekście rewolucji technologicznej. [W:] Hausner J., Karwińska A., Purchla J. (red.), Kultura a rozwój, Warszawa : Narodowe Centrum Kultury, s. 455-472.

Biga B., (2014), Prawna ochrona własności intelektualnej. [W:] Geodecki T., Mamica Ł. (red.), Polityka innowacyjna, Warszawa : Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, s. 162-178.

(2) zmniejszające się korzyści netto z własności

Pogłębienie analiz wskazanych w poprzednim punkcie, pozwoliło mi uchwycić proces pogarszającego się bilansu kosztów i korzyści związanych z pełnieniem roli właściciela różnych kategorii dóbr. Z jednej strony, wynika to z coraz silniej akcentowanej zobowiązaniowej strony instytucji własności (odchodzenia od rozumienia własności wyłącznie jako wiązki praw). Z drugiej natomiast, głównie wskutek zmian technologicznych, coraz trudniejsze osiąganie korzyści ze wszystkich uprawnień tradycyjnie przypisywanych właścicielowi. Wskazywałem więc, dlaczego efektywność patentu jest coraz niższa oraz jakie alternatywne rozwiązania mogą go zastąpić (podejście to nazwałem „ukierunkowaną dyfuzją zasobów niematerialnych”). Omawiałem też na przykładzie e-czytelnictwa, głęboką zmianę struktury przychodów osiąganych z działalności twórczej.

Zasadnicze wnioski nie sprowadzały się jednak do tego, że w istniejących ramach instytucjonalnych nie jest możliwe zapewnienie dostatecznego poziomu zachęt do działalności twórczej. Nie postulowałem więc chociażby przebudowy globalnego systemu ochrony własności intelektualnej (tym bardziej, że osiągnięcie nowego, lepszego kompromisu w ramach Światowej Organizacji Handlu wydaje się niemożliwe). Jako rozwiązanie dla twórców wskazywałem natomiast wspomniane wcześniej modele biznesowe, które choć często wiążą się z osiąganiem zasadniczych przychodów poza typowym sposobem ekonomicznej eksploatacji własności intelektualnej, to *per saldo*, mogą zapewniać dostatecznie dobry wynik ekonomiczny.

Najważniejsze publikacje z tego zakresu:

Biga B., (2015), Efektywność patentu: ekonomiczna analiza prawa własności przemysłowej, "Zarządzanie Publiczne", nr 1 (31), s. 37-47.

Biga B., (2016), E-czytelnictwo w Polsce - wyzwania i problemy w obszarach nowych modeli biznesowych, polityk publicznych oraz prawa autorskiego, "Zarządzanie Publiczne", nr 2 (36), s. 59-69.

Biga B., (2017), Alternatywy dla patentu, "Kultura i Rozwój", nr 1(2), s. 34-44.

(3) skutki różnic między własnością materialną i intelektualną

Kolejnym podejmowanym przeze mnie wątkiem były różnice między własnością materialną i intelektualną – zarówno w aspekcie teoretycznym, jak i praktyki zarządzania aktywami niematerialnymi przedsiębiorstw. Wskazywałem na ryzyko mechanicznego ekstrapolowania na własność intelektualną rozwiązań stosowanych w odniesieniu do dóbr materialnych. Podobnie, jak w poprzednim punkcie, tu także wskazywałem, że swoiste cechy zasobów niematerialnych nie przesądzają o ich niskiej ekonomicznej użyteczności, a jedynie wymagają odejścia od uproszczenia silnie zakorzenionego w myśleniu ekonomicznym, iż dobro rzadkie zwykle jest dobrem cennym.

W tym okresie podejmowałem też kluczowe dla współczesnego kształtu instytucji własności kwestie związane z identyfikacją, pomiarem i wyceną zasobów niematerialnych. Rozważania te wpisywały się więc m.in. w próby uszczegółowienia pojęcia „*goodwill*”. Wskazywałem też na problemy formalne związane z własnością, w szczególności dotyczące rachunkowości. Tu także silny był więc wątek narastających problemów z kontrolowaniem przedmiotu własności.

Najważniejsze publikacje z tego zakresu:

Biga B., (2017), Ekonomiczna analiza odmienności własności intelektualnej i materialnej na przykładzie patentu, "Studia Ekonomiczne : zeszyty naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach", nr 312, s. 18-29.

Biga B., (2017), „Niedoceniane-przeceniane” zasoby niematerialne przedsiębiorstw. [W:] Biga B., Izdebski H., Hausner J., Kudłacz M., Obłój K., Paprocki W., Sztompka P., Zmysłony M., Open Eyes Book 2, Kraków : Fundacja Gospodarki i Administracji Publicznej, s. 147-162.

(4) tragedia niematerialnej obfitości

Narastające problemy, którymi zajmowałem się w etapach 2 i 3 doprowadziły do sytuacji, w której we współczesnej gospodarce występuje gigantyczna podaż zasobów niematerialnych (w szczególności własności intelektualnej), ale nie rozwiązuje to starych problemów, a do tego tworzy nowe. Ta okoliczność, w moim przekonaniu, uzasadnia zestawienie w opisie współczesnej gospodarki dwóch pozornie sprzecznych określeń „obfitość” i „tragedia”. Wynika to przede wszystkim z tego, że podaż jest w tym wypadku zupełnie niedostosowana do popytu. Jest to skutkiem tego, że dominujące podejście do zarządzania zasobami niematerialnymi (będące pochodną źle skonstruowanego systemu ochrony prawnej) nie dostarcza adekwatnych zachęt. Innymi słowy, premiowane są aktywności o mniejszej użyteczności społecznej.

Stanowi to więc rozwinięcie zauważonego przez M. Mazzucato (2018) problemu, że branża farmaceutyczna wydaje więcej środków na marketing niż na badania nad lekami. Jest to jeden z najbardziej wyrazistych opisywanego przeze mnie niedopasowania – mamy ogromną podaż własności intelektualnej (głównie znaków towarowych na znane od lat substancje aktywne), a w niedostatecznym stopniu finansowane są bardziej ryzykowne badania nad nowatorskimi lekami, co jest właśnie wspomnianą tragedią niematerialnej obfitości.

Najważniejsze publikacje z tego zakresu:

Biga B., (2018), Analiza możliwości zastąpienia monopolu prawnych w sektorze farmaceutycznym szerokim warunkowym udostępnianiem własności intelektualnej [W:] Biga B., Bralczyk J., Gadacz T., Grabiński K., Hausner J., Januchta-Szostak A., Jessop B., Kundzewicz Z., Paprocki W., Sanetra-Szeliga J., Sławiński A., Turski Ł., Zachariasz I., Zaleski J., Zmysłony M., Open Eyes Book 3, Kraków : Fundacja Gospodarki i Administracji Publicznej, s. 99-114.

Biga B., (2019), Patent Races and Institutional Solutions of Health Care Policy in Developed Countries, "Zarządzanie Publiczne", nr 4 (50), s. 15-22.

Biga B., (2021), The Economics of Intellectual Property and Openness: the Tragedy of Intangible Abundance, Abingdon, Oxon ; New York : Routledge, 124 s.

(5) dobra wspólne we współczesnej gospodarce

Analizowane przeze mnie wcześniej osłabienie instytucji własności tworzy znaczenie większą przestrzeń do myślenia o znacznej części zasobów w kategoriach dóbr wspólnych (*commons*). W swoich badaniach podjąłem więc wątek procesów uwspólniania (*commoning*), ze szczególnym uwzględnieniem własności intelektualnej. Z jednej strony może to być wykorzystywanie już istniejących możliwości ingerowania w prawo własności (np. przez przełamanie monopolu patentowego). Z drugiej natomiast, mogą to być procesy oddolne wpisujące się w osłabianie instytucji własności, w wyniku których właściciele w coraz

mniejszym są zainteresowani pełnieniem tej roli. We współczesnej ekonomii następuje więc poszerzenie sfery, o której pisała m.in. E. Ostrom (2003).

Moje prace są też próbą zanegowania fałszywej dychotomii: prywatyzacja vs. nacjonalizacja. W tym myśleniu priorytet ma dobrowolność uwspólniania wynikająca ze zrozumienia korzyści płynących z tego procesu, czego wyrazistym przykładem jest opisywane przeze budowanie standardów w oparciu o licencje FRAND (*fair, reasonable, and non-discriminatory* – uczciwe, rozsądne i niedyskryminujące), co jest popularne szczególnie w technologiach komunikacyjnych. Istnieje jednak możliwość wykorzystania tego sposobu działania także w innych obszarach.

Najważniejsze publikacje z tego zakresu:

Biga B., (2018), Ekonomiczne uzasadnienie dopuszczalności przełamania monopolu patentowego, "Studia Prawno-Ekonomiczne", t. 106, s. 167-180.

Biga B., Moźdżeń M., Hausner J. (red.), (2021), Wspólnianie zasobów i dobra wspólne: III Seminarium Świeradowskie, Kraków : Wydawnictwo Małopolskiej Szkoły Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, 195 s.

(6) zmiany społeczne i technologiczne związane z instytucją własności

W okresie bezpośrednio poprzedzającym przygotowanie przeze mnie monografii (wskazanej jako główne osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym) skupiłem się na badaniach empirycznych, aby poznać w jakim stopniu przemiany instytucji własności są postrzegane przez społeczeństwo. Rezultatem tych badań było opracowanie opisujące zmianę pokoleniową w podejściu do własności. Była to jedynie pobieżna, raportowa analiza. Uzyskane dane w sposób pogłębiony zostały natomiast przeanalizowane dopiero w książce „Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna”.

Na tym etapie podjąłem też temat zarządzania danymi, które w nowoczesnej gospodarce stanowią przecież wyjątkowo cenne zasoby, i które ze względu na ich ważną społeczno-gospodarczą rolę muszą być ważnym elementem dyskusji o kwestii własności we współczesnym świecie. W nich bowiem ogniskują się zarówno kwestie tego, co może być przedmiotem własności, kto jest właścicielem, jak i jakie są jego uprawnienia (przede wszystkim, jak daleko sięga przysługująca mu wyłączność). Jest to też niewątpliwie newralgiczny komponent w próbie zrozumienia tego, jak współcześnie własność przekłada się na władzę.

Najważniejsze publikacje z tego zakresu:

Biga B., (2021), Świat na wynajem: o zmianie pokoleniowej w podejściu do własności, Kraków : Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego, 55 s.

Biga B., (2021), The Negative Effects of Software Patenting, "Studia Prawno-Ekonomiczne", t. 119, s. 195-210.

Biga B., Moźdżeń M., Oramus M., Zygmuntowski J., (2022), Data Governance : the State, the Market, and the Commons in the Era of the Fourth Industrial Revolution. [W:] Mazur S. (red.), Industrial Revolution 4.0 : Economic Foundations and Practical Implications, New York : Routledge, s. 221-240.

(7) współczesne transformacje instytucji własności

Aktywność badawcza we wspomnianych wyżej obszarach doprowadziła mnie (co pokazuje powyższy schemat) do monografii „Współczesne transformacje instytucji własności, perspektywa ekonomiczna”. Wcześniejsze doświadczenia pozwoliły mi zidentyfikować kluczowe elementy składające się na te procesy. W książce mogłem więc w sposób systematyczny dokonać ich pogłębionej analizy, a także przedstawić kompleksowe wnioski, co w moim przekonaniu, stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej ekonomia i finanse. Szczegółowo to osiągnięcie zostało opisane we wcześniejszej części niniejszego autoreferatu.

Najważniejsza publikacja z tego zakresu:

Biga B., (2023), Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna, Warszawa: Wydawnictwo Scholar, 234 s.

4.4. Bibliografia opisu osiągnięć naukowych

- Baek, H., & Kim, K. (2022). An Exploratory Study of Consumers' Perceptions of Product Types and Factors Affecting Purchase Intentions in the Subscription Economy: 99 Subscription Business Cases. *Behavioral Sciences, 12*(6), 179.
- Caplan, B. (2011). The myth of the rational voter. In *The Myth of the Rational Voter*. Princeton University Press.
- Coase, R. H. (1960). The Problem of Social Cost. *The Journal of Law & Economics, 3*, 1-44.
- Mazzucato, M. (2018). The value of everything: Making and taking in the global economy. Hachette UK.
- Mączyńska, E., & Pysz, P. (2020). Po co nam społeczna gospodarka rynkowa. *Ekonomista, 2*, 206-231.
- North, D. C. (1991). Institutions. *The Journal of Economic Perspectives, 5*(1), 97-112.
- Ostrom, E. (2003). How types of goods and property rights jointly affect collective action. *Journal of theoretical politics, 15*(3), 239-270.
- Ostrom, E., & Hess, C. (2007). Private and common property rights. In *Encyclopedia of law and economics*. Edward Elgar Publishing Limited.
- Perzanowski, A., & Schultz, J. (2016). *The end of ownership: Personal property in the digital economy*. MIT Press.
- Posner, R. A. (1993). The new institutional economics meets law and economics. *Journal of Institutional and Theoretical Economics (JITE)/Zeitschrift für die gesamte Staatswissenschaft, 73-87*.
- Sunstein, C. R., & Lopes, L. (2000). *Behavioral law and economics*. Cambridge University Press.
- Wilkin, J. (2017). Współczesne państwo wobec triady funkcjonalnej: wartości–normy–dobra. *Zarządzanie Publiczne/Public Governance*(1 (39), 125-133.
- Williamson, O. E. (1979). Transaction-Cost Economics: The Governance of Contractual Relations. *The Journal of Law & Economics, 22*(2), 233-261.
- Wojtyła, A. (2007). Teoretyczny wymiar zależności między zmianami instytucjonalnymi, polityką ekonomiczną a wzrostem gospodarczym. *Gospodarka Narodowa. The Polish Journal of Economics, 216*(5-6), 1-23.

Wojtyna, A. (2008). Współczesna ekonomia-kontynuacja czy poszukiwanie paradygmatu? *Ekonomista*(1), 9-32.

WTO. (2019). *World Trade Report 2019: The future of services trade*.

Ząbkowicz, A. (2003). Współczesna ekonomia instytucjonalna wobec głównego nurtu ekonomii. *Ekonomista*(6), 795-824.

5. Informacje o aktywności naukowej

5.1. Zbiorcza informacja o publikacjach

Jestem autorem ponad 60 publikacji naukowych. Szczegółowa ich lista znajduje się w „Wykazie osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse”, który stanowi załącznik do mojego wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Za publikacje uzyskałem następującą liczbę punktów według wykazu Ministerstwa Edukacji i Nauki:

- Za lata 2019-2023: 755
- Za poprzednie lata (według wcześniejszej punktacji): 130.

Suma cytowań moich prac według Bazy Cytowań Biblioteki Głównej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie wynosi 31 (bez autocytowań), co przekłada się na Indeks Hirscha: 3 (zarówno według ww. bazy, jak i Google Scholar). Bardziej szczegółowe informacje na ten temat znajdują się w „Wykazie osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse”.

5.2. Aktywność przed uzyskaniem stopnia doktora

Już w czasie studiów na Wydziale Prawa i Administracji moje zainteresowania naukowe dotyczyły obszaru styku prawa i ekonomii. Przejawiało się to m.in. działalnością w Sekcji Prawa Podatkowego w kole naukowym Towarzystwo Biblioteki Słuchaczy Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego (w latach 2008-2010) oraz aktywnością publikacyjną – artykuły „Kierunkowe dyrektywy wyboru a uznanie administracyjne w kontekście przewidywalności rozstrzygnięć organów podatkowych” w *Kwartalniku Prawa Podatkowego* 1/2010, oraz „Dyskrecjonalny i swoisty charakter interpretacji prawa podatkowego w sprawach indywidualnych” w *Kwartalniku Prawa Podatkowego* 4/2011. Ponadto obie prace magisterskie (zarówno na kierunku administracja jak i prawo) przygotowałem w Zakładzie Prawa Finansowego.

Naturalną konsekwencją rozwoju zainteresowań ekonomią było podjęcie studiów doktoranckich na Wydziale Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu

Ekonomicznego w Krakowie (2009-2013). Skupiałem się wtedy na kwestii ekonomicznych aspektów prawnej ochrony własności intelektualnej, czego wyrazem m.in. były publikacje: rozdziały w książkach – „Prawo autorskie w kontekście rewolucji technologicznej”, „Prawna ochrona własności intelektualnej” oraz artykuły „Efektywność patentu: ekonomiczna analiza prawa własności przemysłowej”, „E-czytelnictwo w Polsce - wyzwania i problemy w obszarach nowych modeli biznesowych, polityk publicznych oraz prawa autorskiego”.

Również rozprawa doktorska „Ekonomiczna i społeczna analiza prawa ochrony wynalazków” napisana pod kierunkiem prof. dra hab. Jerzego Hausnera dotyczyła ekonomicznych zagadnień własności intelektualnej. Praca ta otrzymała II nagrodę Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w konkursie na najlepszą pracę doktorską poświęconą ochronie konkurencji. Stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych otrzymałem 2 czerwca 2014 r.

5.3. Aktywność po uzyskaniu stopnia doktora

5.3.1. Zagraniczna aktywność naukowa

Grand Valley State University

Najistotniejszą częścią mojej aktywności naukowej realizowanej zagranicą jest współpraca z Seidman College of Business na Grand Valley State University (Michigan, USA). Współpraca ta rozpoczęła się w roku 2018 od mojego stażu naukowego realizowanego w Grand Valley State University (wrzesień-październik). W czasie pandemii odbywała się zdalnie, a następnie ponownie miała charakter stacjonarny w czasie mojego drugiego pobytu w tej uczelni w maju 2022.

Moja aktywność naukowa w ramach tej współpracy polegała przede wszystkim na uczestnictwie w seminariach naukowych, prowadzeniu konsultacji metodologicznych oraz gromadzeniu danych do książki (wydanej w 2021 w wydawnictwie Routledge „Economics of Intellectual Property and Openness” oraz wydanej w 2023 w wydawnictwie Scholar „Współczesne transformacje instytucji własności. Perspektywa ekonomiczna”). W czasie pierwszego pobytu w Grand Valley State University prowadziłem także zajęcia ze studentami.

Współpraca z tą uczelnią przyczyniła się do wzbogacenia mojego warsztatu badawczego. Niezwykle cenna była też możliwość zaprezentowania wyników badań i omówienia płynących z nich wniosków z tamtejszymi badaczami. Moim głównym współpracownikiem w Seidman College of Business był prof. Jaideep Motwani – dziekan Wydziału Zarządzania, który w swoich badaniach zajmuje się m.in. efektywnością wykorzystania zasobów niematerialnych przedsiębiorstwa. Potwierdzenie współpracy znajduje się w załączeniu.

Italian Law and Economics Association

Znaczna część mojej aktywności naukowej związana była także z Włoskim Stowarzyszeniem Ekonomicznej Analizy Prawa (*Italian Law and Economics Association*), którego członkiem

jestem od 2018 roku. W latach 2018-2022 w ramach każdej dorocznej konferencji tego stowarzyszenia prezentowałem swoje teksty. Są to jedne z najważniejszych na świecie konferencji naukowych poświęconych ekonomicznej analizie prawa. Wynika to przede wszystkim z bardzo silnej w tej tematyce pozycji włoskich uniwersytetów (w szczególności Uniwersytetu w Bolonii). W poniższej tabeli znajduje się zestawienie moich wystąpień.

Tabela 3. Referaty wygłoszone przeze mnie na konferencjach Włoskiego Stowarzyszenia Ekonomicznej Analizy Prawa.

Rok	Konferencja	Tytuł referatu
2018	14 th Italian Law and Economics Association Annual Conference - Lecce	Reasons for Failure of Software Patents
2019	15 th Italian Law and Economics Association Annual Conference - Mediolan	Negative Effects of Software Patents
2020	16 th Italian Law and Economics Association Annual Conference – online (wspólne wystąpienie z M. Możdżeniem)	Is it Darker in a Larger Courtroom? On the Relationship Between the Size of Regional Court and Exercising the Right to Public Information in Poland
2021	17 th Italian Law and Economics Association Annual Conference – Trydent	Software Patents as a barrier to the Development of Start-ups
2022	18 th Italian Law and Economics Association Annual Conference - Palermo	Decomposition of ownership. What makes people ready to give up their property?
2023	19 th Italian Law and Economics Association Annual Conference – Brescia (zaakceptowane zgłoszenie)	Public policies expectations and personal readiness to relinquish ownership

Źródło: opracowanie własne.

Open Eyes Economy

Istotny komponent międzynarodowy ma także współtworzony przeze mnie ruch ekonomii wartości – Open Eyes Economy. Jako wiceprzewodniczący Rady Programowej jestem zaangażowany we współpracę z wieloma zagranicznymi badaczami. Nasze najważniejsze przedsięwzięcie – międzynarodowy kongres Open Eyes Economy Summit jest organizowany w Centrum Konferencyjnym ICE w Krakowie. W ubiegłorocznej, szóstej edycji (16-17 listopada 2022) wzięło udział 1500 osób w formie stacjonarnej oraz 3700 osób online, łącznie z 37 państw.

Przyjęta przez nas formuła dorocznej międzynarodowej konferencji (organizowanej nieprzerwanie od 2016 roku) w formule „szczytu” (z angielskiego „*summit*”) zakłada, że jest to forum podsumowania prac intelektualno-wdrożeniowych podejmowanych przez cały rok. Z punktu widzenia zagranicznej aktywności naukowej, szczególnie istotne były działania realizowane w formule „Open Eyes Economy on Tour”, w ramach której organizowaliśmy

w kraju i zagranicą szereg konferencji i seminariów. Byłem odpowiedzialny za kwestie programowe tego przedsięwzięcia, a na niektórych wydarzeniach wygłaszałem też referaty (za najważniejsze z nich uważam „Wide Conditional Sharing of Intellectual Property” na seminarium „Commons and Commoning” w 2019 r. we Wiedniu oraz „Data – a Peculiar and Crucial Intangible Asset” na konferencji „Data: The New Source of Power Polish-Dutch Partnerships on Innovative Solutions in ICT” w Eindhoven). Moja aktywność naukowa w ramach Open Eyes Economy przejawiała się także w szeregu publikacji (cyklu wieloautorskich monografii „Open Eyes Book”, czy serii książek „Open Eyes Discussion Papers”).

Wykłady zagraniczne

Odbyłem też kilka wyjazdów w ramach programu Erasmus+ (w 2017 do University of Saragossa, w 2018 do University for Foreigners in Perugia oraz 2019 do Manchester Metropolitan University. W 2019 roku prowadziłem też zajęcia dla polonijnych studentów kierunków ekonomicznych w Wilnie.

5.3.2. Aktywność krajowa

W swojej pracy angażowałem się też w wiele przedsięwzięć we współpracy z badaczami z innych ośrodków w Polsce.

Alerty gospodarcze

Za szczególnie ważny uważam cykl raportów, który przygotowaliśmy w 2020 roku pod nazwą „Alert gospodarczy”. Była to próba odpowiedzi na wyzwania ekonomiczne spowodowane pandemią COVID-19. W przygotowanie raportów, poza pracownikami Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, zaangażowani byli badacze z następujących ośrodków naukowych: Szkoła Główna Handlowa, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Warszawski. Poza mną współautorami tych publikacji są: prof. SGH dr hab. Agnieszka Chłoń-Domińczak, prof. dr hab. Jan Czekaj, dr Sławomir Dudek, dr Mirosław Gronicki, prof. dr hab. Jerzy Hausner, dr Janusz Jankowiak, Robert Kowalski, prof. UG dr hab. Leszek Pawłowicz, prof. SGH dr hab. Andrzej Rzońca, prof. dr hab. Andrzej Sławiński, dr Małgorzata Starczewska-Krzysztosek.

Przygotowaliśmy następujące opracowania:

1. „Priorytety polityki gospodarczej w ostrej fazie epidemii”
2. „Płynność finansowa przedsiębiorstw”
3. „Rola jednostek samorządu terytorialnego w powstrzymaniu zapaści gospodarczej”
4. „Banki w czasie kryzysu COVID-19”
5. „Powstrzymać masowe bezrobocie, pobudzić aktywność zawodową”
6. „Międzynarodowy wymiar funkcjonowania polskiej gospodarki w warunkach pandemii”

7. „Wiarygodność ram fiskalnych w Polsce niezbędnym warunkiem zrównoważonego rozwoju naszej gospodarki po kryzysie”
8. „Polityka pieniężna – ramy, możliwości, zagrożenia”
9. „Możliwe scenariusze wzrostu polskiej gospodarki po pandemii COVID-19”
10. „Funkcjonowanie przedsiębiorstw w okresie epidemii i ich restrukturyzacji”
11. „Inwestycje – słabe ogniwo polskiej gospodarki”
12. „Stabilność systemu bankowego”
13. „Relacje ekonomiczne z Unią Europejską”
14. „Konsolidacja finansów publicznych”
15. „Ekonomiczna wiarygodność państwa”

Indeks wiarygodności ekonomicznej Polski

Kolejnym przedsięwzięciem realizowanym we współpracy z badaczami z innych ośrodków jest „Indeks wiarygodności ekonomicznej Polski”. Dotąd ukazały się jego dwie edycje – pierwsza w 2022 roku i druga rok później. Obok mnie, ich współautorami są: Adam Balcer, dr hab. prof. SGH Agnieszka Chłoń-Domińczak, dr Sławomir Dudek, dr Tomasz Geodecki, dr Jakub Głowacki, prof. dr hab. Jerzy Hausner, prof. dr hab. Jacek Męcina, dr hab. prof. UG Leszek Pawłowicz, dr Marta Penczar, dr hab. prof. SGH Andrzej Rzońca. Projekt ten opiera się na analizie ponad 150 wskaźników, które pochodzą z różnorodnych krajowych i międzynarodowych baz danych, co następnie jest uzupełniane badaniem jakościowym wykorzystującym delfickie metody ekspertyzy grupowej.

Wyniki prac prezentowane były na największych konferencjach ekonomicznych w Polsce – m.in. na Open Eyes Economy Summit, Europejskim Kongresie Finansowym, czy Europejskim Forum Nowych Idei. Druga edycja „Indeksu wiarygodności ekonomicznej Polski” została wzbogacona o porównania naszego kraju do innych państw Grupy Wyszehradzkiej. Planowane są kolejne edycje indeksu.

Centrum Polityk Publicznych

Najważniejszym zrealizowanym przeze mnie przedsięwzięciem w ramach Centrum Polityk Publicznych był kierowany przeze mnie w 2021 roku projekt „Nowe postrzeganie własności i prawa dostępu – skutki dla polityk publicznych”. Jego najważniejszym komponentem było badanie ankietowe (CATI) przeprowadzone na reprezentatywnej grupie 1000 osób mieszkających w Polsce. Część pozyskanych w projekcie danych stanowiła podstawę analiz ilościowych, których wyniki zawiera książka „Współczesne transformacje instytucji własności”. Efektem tego projektu jest także raport „Świat na wynajem. O zmianie pokoleniowej w podejściu do własności”.

W ramach współpracy z Centrum Polityk Publicznych współtworzyłem też szereg innych raportów – „Stan nieufności: rządzenie w czasach epidemii”, „Rynek pracownika w państwie przedsiębiorców: instytucje rynku pracy a pozycja przetargów pracowników w Polsce w dobie

pandemii”, „Ludowe improwizacje: jak pandemia zmienia normy społeczne”, „Praca prawem nie towarem. Perspektywa wprowadzenia gwarancji zatrudnienia w Polsce”, „Państwo z o. o. O administracji w rękach menedżerów”, „Suma wszystkich strachów. Polityka proodpornościowa jako odpowiedź na czasy polikryzysu”

Centrum Analiz Klubu Jagiellońskiego

Od 2015 roku jestem też ekspertem ds. ekonomicznej analizy prawa w think tanku Centrum Analiz Klubu Jagiellońskiego. Poza bieżącymi komentarzami i analizami, kierowałem tam też projektem dotyczącym oceny systemu zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi w Polsce. Efektem projektu był redagowany przeze mnie raport „W czym interesie?”, którego współautorami byli Bogusław Wieczorek oraz Łukasz Wieszczyński.

Innym istotnym przedsięwzięciem, w które byłem zaangażowany w tym think tanku było przygotowanie na zlecenie Ministerstwa Rozwoju ewaluacji *ex ante* Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Gospostrateg

W latach 2019-2022 byłem zaangażowany w projekt „Reforma pomocy materialnej dla studentów” finansowanego przez NCBiR w ramach programu Gospostrateg. Realizowałem go we współpracy z naukowcami z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Projekt zawierał rozbudowaną fazę badawczą, w której analizowaliśmy funkcjonowanie pomocy materialnej w Polsce i innych krajach. Jednym z efektów był projekt reformy (zmian ustawowych i rozporządzeń).

Dialog

W latach 2017-2019 byłem zaangażowany w projekt „Ścieżki dostosowania uczelni ekonomicznych do zmian w systemie szkolnictwa wyższego w Polsce”. Była to współpraca przedstawicieli wszystkich publicznych uczelni ekonomicznych w Polsce (Szkoła Główna Handlowa, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu).

Regionalna Inicjatywa Doskonałości

W latach 2019-2023 byłem członkiem zespołu badawczego w projekcie „Społeczno-gospodarcze konsekwencje czwartej rewolucji przemysłowej” finansowanego w ramach programu Regionalna Inicjatywa Doskonałości. Moja grupa zajmowała się problematyką mechanizmów zarządzania działaniami zbiorowymi, w tym przede wszystkim granicami interwencji państwa, transformacjom instytucji oraz skutecznością modeli hierarchicznych. Projekt ten pozwolił nam zorganizować szereg seminariów, m.in. z zagranicznymi badaczami (dr Marek Naczyk z Oxford University, prof. Martin Ricketts z University of Buckingham).

Potencjał

Od 2022 jestem kierownikiem projektu „Czynnik i bariery rozwoju nowoczesnej gospodarki w Polsce” finansowanego w ramach programu „Potencjał” w Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie (wykonawcami projektu są: dr hab. Marcin Zawicki, prof. UEK, dr Tomasz Geodecki oraz mgr Michał Król).

Polskie Stowarzyszenie Ekonomicznej Analizy Prawa

Od 2018 roku jestem członkiem Polskiego Stowarzyszenia Ekonomicznej Analizy Prawa, na konferencjach którego kilkakrotnie prezentowałem swoje referaty.

Rada Naukowa

W latach 2015-2019 byłem członkiem rady naukowej czasopisma „Kultura i rozwój”.

6. Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

6.1. Osiągnięcia dydaktyczne

Prowadzone przedmioty i prace dyplomowe

W ostatnich latach prowadziłem następujące przedmioty dla studentów I i II stopnia:

- ekonomiczna analiza prawa
- ochrona własności intelektualnej
- historia administracji

Prowadzę też zajęcia w szkole doktorskiej i na studiach podyplomowych (z zakresu ochrony własności intelektualnej) oraz na Executive MBA (Relational economics).

Byłem promotorem 38 prac licencjackich (kolejne 9 w trakcie) oraz 2 prac dyplomowych na studiach MBA IT. Nie pełniłem dotąd roli promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim.

Prowadziłem też wiele zajęć poza Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie:

- w 2018 r w Grand Valley State University (Seidman College of Business)
- od 2017 roku w Uniwersytecie SWPS w Warszawie (kierunek Zarządzanie i Przywództwo oraz studia podyplomowe)
- od 2017 roku na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (studia podyplomowe MBA IT Business Management)

- w ramach wyjazdów z programu Erasmus+ (2017 – University of Saragossa, 2018 – University for Foreigners of Perugia, 2019 - Manchester Metropolitan University)

Wyniki ankiet studenckich

We wszystkich latach pracy uzyskiwałem bardzo wysokie wyniki ankiet studenckich.

Moje oceny w skali 2-5,5

2015 – 4,91

2016 – 4,93

2017 – 4,93

2018 – 5,25

2019 – 5,33

2020 – 5,33

2021 – 5,46

Zmiana skali w ankietach uczelnianych (2-5):

2022 – 4,9

2023 – 4,9

Pozostałe informacje

- Od 2017 roku jestem opiekunem kierunku Gospodarka i Administracja Publiczna. W ramach pełnienia tej funkcji odpowiadam za zmiany w programie studiów, obsadę zajęć oraz inne działania dla zapewnienia jak najwyższej jakości kształcenia.
- W ubiegłych latach prowadziłem wykłady dla uczniów klasy patronackiej UEK z I LO w Krakowie oraz w innych szkołach w ramach promocji kierunku Gospodarka i Administracja Publiczna, jak również na dniach otwartych uczelni.
- W latach 2015-2016 przygotowywałem we współpracy z Akademią Sztuk Pięknych w Katowicach nowe formy prezentacji treści w podręczniku z zakresu ekonomii kultury.
- W 2017 byłem koordynatorem utworzenia anglojęzycznego kierunku (Public Economy and Administration).
- W latach 2016-2017 prowadziłem seminarium o własności intelektualnej dla studentów w Klubie Jagiellońskim.

6.2. Osiągnięcia organizacyjne

Praca w organach kolegialnych

W sprawy organizacyjne uczelni angażowałem się od czasów studenckich (poprzez działalność w Samorządzie Studenckim).

2008-2013 członek Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego

- 2008-2009 członek Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego
2009-2011 członek Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego

W późniejszych latach, już jako pracownik Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, także byłem zaangażowany w prace wielu organów kolegialnych:

- 2016-nadal członek Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej
2016-2021 członek Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów
2017-2019 członek Rady Wydziału Gospodarki i Administracji Publicznej
2019-2020 członek Rady Instytutu Polityk Publicznych i Administracji Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie
2020 – nadal przewodniczący Zespołu Programowo-Dydaktycznego w Instytucie Polityk Publicznych i Administracji UEK

Inne prace organizacyjne

Byłem współtwórcą procesu wyodrębnienia wydziału Gospodarki i Administracji Publicznej z Wydziału Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych.

W 2016 roku byłem głównym organizatorem XLII Sympozjum GAP w Szczyrku (ponad 400 uczestników).

Duża część obowiązków organizacyjnych związana była ze wspomnianą przeze mnie funkcją opiekuna kierunku Gospodarki i Administracji Publicznej, którą pełnię od 2017 roku. Było to m.in. przygotowywanie pytań na egzamin wstępny, koordynacja sylabusów, przydział godzin, opracowanie zmian w programie, prace przy akredytacjach (zarówno krajowej w 2018 jak i międzynarodowej – European Association for Public Administration Accreditation w 2019 - jako pierwszy kierunek w Polsce).

Otrzymane nagrody

Większość otrzymanych przeze mnie nagród rektora dotyczyła działalności organizacyjnej:

- 2017 indywidualna naukowa III stopnia
2019 zespołowa organizacyjna II stopnia
2021 zespołowa organizacyjna I stopnia,
 indywidualna organizacyjna II stopnia,
 indywidualna organizacyjna III stopnia
2022 indywidualna organizacyjna II stopnia
2023 indywidualna organizacyjna III stopnia

6.3. Popularyzacja nauki i sztuki

Wielokrotnie występowałem w mediach komentując tematy ekonomiczne. Były to m.in. TVP, TVN, Telewizja Trwam, Polsat News, RMF, Polskie Radio Program Pierwszy, Radio Kraków. Przygotowywałem też komentarze pisane m.in. na potrzeby Polskiej Agencji Prasowej.

Od 2015 roku prowadzę popularnonaukowy blog o ekonomii praktycznej – <https://bartlomiejbiga.pl> . Od 2019 roku nagrywam też podcast „Wiedza Nieoczywista” (<https://bartlomiejbiga.pl/wiedza/>), w którym opowiadam o ciekawostkach ekonomicznych i omawiam interesujące książki dotyczące szeroko rozumianej ekonomii. Dotąd ukazały się 74 odcinki tego podcastu.

7. Inne informacje

W latach 2017-2019 byłem członkiem Rady Fundacji Gospodarki i Administracji Publicznej.

Od 2021 roku jestem też rzecznikiem prasowym i członkiem rady Centrum Polityk Publicznych.

Poza projektami wspomnianymi przy okazji opisu współpracy krajowej, byłem też zaangażowany w szereg projektów wdrożeniowych i eksperckich:

- 2013 – przygotowanie dla Ministerstwa Sprawiedliwości analizy skutków deregulacji zawodów – jako członek zespołu eksperckiego
- 2014-2015 – projekt realizowany przez Małopolską Szkołę Administracji Publicznej UEK – „Wzmocnienie mechanizmów współpracy finansowej administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi jako realizatorami zadań publicznych” – jako eksperta ds. wdrożeń
- 2014-2015 – projekt realizowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości – Instrumenty Szybkiego Reagowania - jako ekspert oceniający plany rozwoju przedsiębiorstw
- 2015 – projekt „Diagnoza potencjału podmiotów kultury w zakresie realizacji Programu Rozwoju Kultury 2020 wraz z mapą drogową wdrażania założeń PRK” realizowanego na zlecenie Biura Kultury Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy – jako ekspert prawny
- 2015 – projekt “Systemowe wsparcie procesów zarządzania w JST”, którego liderem było Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji – jako autor opracowań – analiz, raportów, rekomendacji
- 2015 – projekt Narodowego Centrum Nauki “Zastosowanie metody interaktywnego rządzenia w kształtowaniu polityki społecznej państwa” – jako autor raportu

- 2019 – analiza bieżącego stanu realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju na zlecenie Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju – jako autor raportu
- 2019-2023 – projekt „Małopolska Open Eyes Economy Hub” – jako ekspert do spraw programowych
- 2020 – projekt w ramach programu finansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego – “Doskonała nauka” – “Uwspólnianie dóbr i wytwarzanie dóbr wspólnych we współczesnej gospodarce” – jako ekspert wspierający
- 2020 – przegląd najlepszych zagranicznych praktyk w zakresie zarządzania strategicznego rozwojem regionu na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskie – jako współautor raportu
- 2023 projekt finansowany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki „Doskonałość dydaktyczna uczelni” – jako członek zespołu analitycznego

8. Załączniki

8.1. Załącznik 1- Potwierdzenie prowadzenia działalności naukowej na Grand Valley State University



May 19, 2023

CONFIRMATION OF SCIENTIFIC ACTIVITY

To Whom It May Concern,

I hereby certify that Bartłomiej Biga, Ph.D., has been actively engaged in scientific research and academic pursuits at Seidman College, Grand Valley State University. The collaboration began with Bartłomiej Biga's scientific internship at our university in 2018. Our cooperation was remotely continued in subsequent years and during the next stay at Seidman College in 2022.

Our joint activities included:

- Data collection for publications, primarily for the book "Economics of Intellectual Property and Openness."
- Methodological consultations
- Participation in scientific seminars
- Conducting classes for students.

Mr. Biga has consistently demonstrated a high level of dedication, competence, and scholarly aptitude. His contributions to research projects and his participation in academic events have been highly valued by both the faculty and his peers.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jaideep Motwani'.

Jaideep Motwani, Ph.D.
Chair and Professor of Management
Seidman College of Business
Grand Valley State University
Grand Rapids, MI 49504
Tel: 616-331-7467
Email: motwanij@gvsu.edu